

Удружење породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији

ЧАСОПИС „ОТЕТА ИСТИНА“ – БРОЈ 7, јануар - март 2006.

БОРБА С БИРОКРАТИЈОМ – ПЕНЗИЈЕ

Већина породица киднапованих и несталих лица током погрома који је задесио српски народ остала је без домаћина, храниоца, главе породице. Били су то људи који су радили, поштено зарађивали своје плате и наравно кроз њих плаћали социјално и пензијско осигурање. Када су на најбруталнији начин одвојени од својих породица, рођака, пријатеља, одведени у илегалне казамате широм Косова и Метохије, убијени и закопани као Н.Н. лица са одређеним бројем за њихове породице настају још тежи дани. Родбина појединих киднапованих и несталих је сазнала њихову судбину, али није имала прилику да добије њихова тела, тако да се њихов кошмар и даље продужавао. И кад су коначно и то надлежни органи одрадили предали им тела, а они их како то обичаји налажу достојносахранили, настају проблеми са администрацијом.

Неколико жена чији су мужеви и очеви сахрањени жалило се да не могу да дођу до умрлице, да се то дуго чека, поступак је изузетно компликован и скуп. Сваки папир се плаћа, а оне не раде немају одакле то да исфинансирају. И моле државу да их поштеди савијања леђа пред шалтерима, да их поштеди квази адвоката који су се ту „нашли“ и нудили услуге за више десетина евра.

Доста су они понижења, боли и јада видели, не могу више да издрже ни материјално ни емотивно.

Моле државу да поједностави процес пред бирократским „величинама“ који их шетају од шалтера до шалтера, из града у град. Доста је њима муке, желе да их држава поштеди даљих понижења.